

ת"פ 63709/05/18 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז ירושלים נגד מוחמד אבו חומוס

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 63709-05-18 מדינת ישראל נ' אבו חומוס
לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ

מדינת ישראל פרקליטות מחוז ירושלים
(פלילי) על ידי ב"כ עו"ד כריסטיאן דיק

המאשימה

נגד

מוחמד אבו חומוס על ידי ב"כ עו"ד עטאף
פרחא

הנאשם

הכרעת דין

בהתאם להוראת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, אני מזכה את הנאשם מעבירת חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**) זאת מחמת הספק. לצד זאת החלטתי להרשיעו ביתר העבירות המיוחסות לו בכתב האישום כפי שיפורט בהמשך.

כתב אישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק, עבירה של מעשה פזיזות ורשלנות בחומר נפיץ לפי סעיף 338(א)(3), עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) לחוק בצירוף סעיף 274(2) לחוק בצירוף סעיף 274(3) לחוק, עבירת של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) לחוק בצירוף סעיף 274(2) לחוק בצירוף סעיף 274(3) לחוק בצירוף סעיף 29 לחוק ועבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם הוא תושב מדינת ישראל ורשום במרשם האוכלוסין שלה. ביום 18.5.18, במהלך שעות הערב, התרחשו במספר מוקדים בעיסאויה התפרעויות רבות משתתפים, במהלכן ידו המתפרעים לעבר כוחות הביטחון אבנים, זיקוקים ובקבוקי תבערה. כמו כן ידו בקבוקי תבערה לעבר בית החולים "הדסה" הר הצופים (להלן: **בית חולים**) שהתלקחו בסביבת בית החולים ולעבר הכביש המחבר בין ירושלים למעלה אדומים (להלן: **כביש מעלה אדומים**). בשלב מסוים, בסביבות השעה 22:15, לאחר שהצליחו כוחות הביטחון להרחיק את המתפרעים מבית החולים ומכביש מעלה אדומים, התרכזו כעשרים מתפרעים על הכביש בתוך הכפר. המתפרעים דחפו פח אשפה גדול ("צפרדע") אל מרכז הכביש, התבצרו מאחוריו, ירו לעבר כוחות הביטחון, אשר עמדו בצידו השני של הפח, זיקוקים וכן ידו לעברם אבנים ובקבוקי תבערה (להלן: **ההתפרעות**). הנאשם, אשר

נטל חלק בהתפרעות, יידה אבנים וירה מספר רב של זיקוקים לעבר הכוחות. אחד מן הזיקוקים פגע באפוד המגן של הקצין דוד מרציאנו (להלן: **הקצין דוד**) והתפוצץ בסמוך לפניו. כמו כן, כאשר התקרבו כוחות הביטחון אל הפח על מנת להדוף את המתפרעים, יידה הנאשם לעברם בקבוק תבערה. הקצין דוד, אשר הבחין בבקבוק התבערה מושלך לכיוונו, זז במהירות מן הקיר אליו נצמד. הבקבוק פגע בקיר, במקום בו עמד קודם לכן הקצין דוד, התנפץ והתלקח.

תשובת הנאשם לכתב האישום

3. בתשובתו לאישום הנאשם כפר במיוחס לו מלבד האמור בסעיף 1 לכתב האישום - כי הנאשם הוא תושב מדינת ישראל ורשום במרשם האוכלוסין שלה. עוד הוסיף הנאשם, כי בעת שהתרחש האירוע הוא שהה בעיסאווייה, אולם לא היה במוקד ההתפרעות, ולא עמד במקום בו נזרקו בקבוקי תבערה והזיקוקים.

הראיות במבט על

4. מטעם התביעה העידו 4 עדים: רס"ר סעיד סארה (להלן: **סעיד**), רס"ר עבד חוג'יראת (להלן: **עבד**), רפ"ק דוד מרציאנו (להלן: **מרציאנו**), רפ"ק יעקב תומר (להלן: **תומר**).

5. עוד הוגשו בהסכמה המסמכים כדלהלן: הודעת נאשם מיום 23.5.18 **ת/1**, הודעת נאשם מיום 22.5.18 בשעה 09:26 **ת/2**, הודעת נאשם מיום 22.5.18 בשעה 10:08 **ת/3**, הודעת נאשם מיום 19.5.18 **ת/4**, דוח מעצר הנאשם **ת/5**, שרטוט מיקום האירוע על ידי השוטר עבד **ת/6**, תמונות המתעדות את הנאשם ובגדיו שנתפסו עליו מיום האירוע **ת/7**, מפת מקום האירוע **ת/8**, תמונות המתעדות את פגיעת הנאשם **ת/9**.

6. מטעם ההגנה העידו 2 עדים: רס"ר שלומי טפסא והנאשם.

7. עוד הוגשו מטעם ההגנה בהסכמה המסמכים כדלהלן: שרטוט המתאר את מיקום השוטרים ביחס לחשודים באירוע **נ/1**, שרטוט המתאר את המרדף **נ/2**, סרטון המתעד 14 שניות מהאירוע **נ/3**, סרטון המתעד את מקום התפיסה של הנאשם **נ/4**, שרטוט המתעד את ביתו של הנאשם ומיקום האירוע על פי הצבעתו **נ/5**.

טענות הצדדים

8. ב"כ המאשימה עתר להרשעת הנאשם בכל עובדות כתב האישום וכפועל יוצא בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. לדבריו, עלה בידי המאשימה להוכיח, מעל לכל ספק סביר, כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו. לטענתו, ניתן לבסס את הרשעת הנאשם ביידי אבנים, בקבוק תבערה וירי זיקוקים על הודעותיהם של השוטרים ועל הסרטון המתעד 14 שניות מהאירוע (נ/3). ביחס לירי הזיקוקים, ב"כ המאשימה טען, כי לחילופין יבקש לייחס לנאשם מעשה זה מכוח ביצוע בצוותא, ככל שלא עלה בידי המאשימה להוכיח שהנאשם ירה בעצמו מספר רב של זיקוקים.

9. עוד הוא הוסיף, כי עדויות השוטרים היו אותנטיות, כל שוטר מסר את התרחשות האירוע מנקודת מבטו, ללא כל תיאום גרסאות, ולפיכך ביקש ליתן משקל גבוה לעדויות עדי התביעה.

עמוד 2

10. ביחס לסתירה בין ע"ת 1 לבין ע"ת 4, מסר ב"כ המאשימה שאין מדובר בסתירה, אלא להיפך, מדובר במסירת עובדות לבית המשפט כפי שכל עד חווה וראה.
11. ביחס לטענה על כך שהנאשם נפגע מירי כדור ספוג, בעת מעצרו, כאשר נורה לדבריו מטווח קרוב, ב"כ המאשימה טען שפגיעה כזו לא יכולה הייתה להתרחש באותו השלב, שכן כפי שהעיד סעיד, ירי מטווח אפס היה גורם לתוצאה ולנזק שהם בלתי הפיכים, ולא לנזק שנגרם לו המתועד בתמונה (ת/9) המאפיין ירי מטווח רחוק. השוטרים לא הכחישו כי השתמשו באמצעי זה במהלך ההתפרעות, בהתאם להוראות כוחות הביטחון, וכך ככל הנראה, נפגע הנאשם בזמן ההתפרעות.
12. אשר לגרסת הנאשם, ב"כ המאשימה טען, כי אין לתת בה אמון, שכן הגרסאות שמסר בחקירותיו במשטרה ובעדותו בבית המשפט עומדות בסתירה לחומר הראיות.
13. לסיום טען, כי המאשימה הצליחה להוכיח מעבר לספק סביר את זיהויו של הנאשם כמי שנטל חלק בהתפרעות שבמהלכה נורו זיקוקים יודו אבנים ואף יידה בקבוק תבערה לעבר השוטרים.
14. מנגד, פרט ב"כ הנאשם את הסתירות הרבות בעדויות השוטרים. לטענתו, הראייה העיקרית נגד הנאשמים והבסיס לכתב האישום כולו הוא שאלת הזיהוי שבאמצעותו ביקשה המאשימה לקשור את הנאשם לעבירות. לדידו, לאור הסתירות המהותיות ביקש לקבוע שאין לתת אמון בעדויותיהם ולמצער, סתירות אלה די בהן לעורר ספק סביר הנדרש לזיכוי של הנאשם.
15. כך לדוגמה טען, ב"כ הנאשם שבין עדותו של תומר לבין עדותו של סעיד קיימת סתירה משום שהדמות עליה הצביע תומר בסרטון, המזוהה עם "נאשם" אינה תואמת את פרטי הלבוש של הנאשם אותם תיאר השוטר סעיד. כן הדמות עליה הצביע תומר, לבשה בגדים שונים מהבגדים שנתפסו על הנאשם בעת מעצרו. עוד טען, שמבנה גופו והגובה של הנאשם אינם תואמים את תיאור שאר השוטרים ביחס למבנה גופו של הנאשם. עוד הדגיש, כי סעיד העיד שבשלב מסוים נותק קשר העין עם הנאשם, והתברר שהדמות שנתפסה לא לבשה מכנס ג'ינס בהירים ולא ענתה על תיאורו של סעיד, ועל כן אין להרשיע את הנאשם על בסיס ראיות "נסיבתיות". ב"כ הנאשם ביקש ליתן אמון בגרסת הנאשם לפיה הוא עבר במקום בדרכו לביתו לאחר סיום התפילה, ולאחר שהבחין בשוטרים רודפים אחר המתפרעים, נמלט מהמקום, נתפס הוכה ונורה לעברו כדור ספוג מטווח קרוב. יש על כן לזכות את הנאשם ולו מחמת הספק מהמיוחס לו בכתב האישום.

יריעת המחלוקת

16. אין מחלוקת באשר להתרחשות אירוע ההתפרעות והפרת הסדר במקום ובזמן, כמפורט בכתב האישום. המחלוקת נוגעת לזיהוי מבצע העבירה, כאשר הנאשם מכחיש בתוקף, כי הוא זה אשר ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום.

דין והכרעה

האם הנאשם השתתף בהתפרעות ויידה אבנים לעבר השוטרים

17. שאלת המפתח בתיק זה היא שאלה עובדתית, האם הוכח במידה הנדרשת במשפט פלילי, כי הנאשם הוא זה אשר יידה אבנים לעבר כוחות הביטחון, כמתואר בכתב האישום. יצוין, כי הנאשם צמצם את יריעת המחלוקת

שעה שלא הכחיש את קיום אירוע ההתפרעות, אולם טען שהוא לא זה אשר ביצע את הנטען בכתב האישום. משכך, בטרם נבוא לבחון את השאלה אם ניתן ליחס לנאשם את ביצוע העבירות כאמור, ובטרם נבחן האם הוכחו רכיבי היסוד העובדתי של העבירות כמו גם בטרם אדרש לבחון האם היסוד הנפשי הנדרש בעבירות המיוחסות לנאשם התקיים, על המאשימה לעבור את המשוכה העומדת במרכז המחלוקת, והיא להוכיח האם הנאשם הוא "עושה העבירה", כנטען.

18. בפתח הדברים יאמר, כי לאחר ששמעתי את עדי התביעה ואת הנאשם, עיינתי במסמכים שהוגשו, וצפיתי בסרטון (נ/3), מצאתי לקבל את גרסתו של העד תומר ביחס לשאלת הזיהוי ותיאור הדמות שיידתה אבנים לעבר השוטרים במהלך ההתפרעות, אשר זוהה על ידו כנאשם. כן מצאתי לסמוך על עדותו של סעיד כי האדם שתפס לאחר מרדף (הנאשם), השתתף בהתפרעות קודם לכן. לא נעלמו מעיניי, הסתירות בין גרסתו של סעיד לבין גרסתו של תומר ביחס לתיאורם את פרטי הלוש של הדמות המזוהה כ"נאשם", וביחס לחלקו של הנאשם בביצוע העבירות, אולם על אף סתירות אלה מצאתי כי ניתן לסמוך על עדותם, כפי שיפורט להלן.

19. הסרטון שהוצג לפניי (נ/3) מתעד חלק מאירוע ההתפרעות (14 שניות) בו נראים ידווי אבנים וירי זיקוקים לעבר כוחות הביטחון. תחילה נראו בסרטון שתי דמויות, כאשר הדמות שהייתה מאחורי "הצפרדע" בצדו הימני, נצפה לובש מכנס בצבע בהיר, חולצה שחורה וחובש כובע בהיר על ראשו. לאחר כ- 6 שניות נראים שלוש דמויות נוספות המצטרפות להתפרעות ומיידות אבנים לעבר כוחות הביטחון. הרלוונטיות לענייננו הן הדמות שעמדה מאחורי "הצפרדע" באמצע אשר לבשה מכנסיים כהים יותר מהמכנסיים שלבשה הדמות שהייתה מאחורי "הצפרדע" בצדו הימני, אך לא כהים מאוד, בגד עליון שחור שהשרוולים מהמרפק ומטה לבנים, וכובע בהיר, וכן דמות נוספת הלובשת את אותם פרטי לבוש למעט המכנסיים שהיו בהירים, אשר עמדה בפינת "הצפרדע".

20. התיאור שמסרו עדי התביעה לגבי מראהו של מיידה האבנים, הזיקוקים והבקבוקים לא היה זהה. סעיד מסר בחקירתו הראשית (הסרטון לא הוצג לסעיד) תיאור של פרטי לבוש הדמות המזוהה עם "הנאשם": ג'ינס בהיר, חולצה עם שרוול ארוך בצבע שחור, הנאשם חבש כובע בצבע אפור כשהקסקט בצבע שחור והרעלה בצבע שחור (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 8, ש' 18-21). בהמשך מסר, כי חולצה שקשר על ראשו שימשה אותו כרעלה ועליה הוא חבש כובע (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 38, ש' 17-18).

21. תומר אישר כי הסרטון שהוצג לו בחקירתו במשטרה הוא הסרטון המתעד את האירוע (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 14) בעת שצפה תומר בסרטון (נ/3) במהלך החקירה הנגדית הוא הצביע על הדמות שעמדה מאחורי "הצפרדע" באמצעו, כדמות המזוהה עם הנאשם:

"ש. אתה מסרת תיאורים של בחור עם ביגוד כהה, דיברת על כל התיאור שלו. אז אני שואל איזה מהדמויות מהסרטון אתה זיהית כחשוד?"

ת. אני זוכר שבכל מהלך האירוע שהיה בחור שעולה ויורד. בחור שמופיע אחרי כמה שניות, באמצע הסרטון שעולה ויורד עם אבנים. אני מצביע על הבחור שבאמצע, שנכנס אחרי לתמונה אחרי כמה שניות שהוא לובש שחור רעול פנים. מה שאני זיהיתי הוא ידה רק אבנים.

ש. אני רוצה לוודא שאתה דיברת על החשוד במעשיו, לא דיברת על מי שיורה את הזיקוק שנראה

בפינה של הצפרדע?

ת. נכון" (ר' פרוטוקול הדין מיום 14.11.18, עמ' 14, ש' 17-25).

22. מכאן, שבהתאם לעדותו של תומר, הנאשם זוהו בסרטון כדמות שלבשה מכנס כהה יותר מזה שעמד לימינו ומכנס כהה פחות מזה שעמד לשמאלו שנבדל ממנו גם באימונית שלבש שהיה לה פס לבן לכל אורך האימונית כולל הגב, חולצה שחורה ושרוולים לבנים מהמרפק ומטה, חבשה כובע אפור ונראה מיידה אבנים לעבר כוחות הביטחון הנמצאים מאחורי "הצפרדע".

23. בחקירתו הראשית תומר תיאר את דמותו של הנאשם כך: **"אחד לבד בגדים בהירים ואחד לבד בגדים כהים עם כיסוי פנים בצבע שחור, זו הייתה חולצה לפי מה שזיהיתי שקשורה לפנים ועל הראש היה לו כובע קסקט, היה מאוד דומיננטי, גם ידה אבנים בוודאות וגם המריץ שם את האנשים, עבר מאחד לאחד תוך כדי ריצה. מבנה גוף- קצת יותר גבוה ממני כ-1.80 ס"מ, רוחב ממוצע"** (ר' פרוטוקול הדין מיום 14.11.18, עמ' 5, ש' 12-16).

24. ובהמשך שוב: **"אם אני זוכר נכון זה היה אפור הלמעלה, לא הקסקט עצמו. על החשוד נמצא חולצה ביד שלהערכתי ששימשה אותו לכיסוי הפנים"** (ר' פרוטוקול הדין מיום 14.11.18, עמ' 6, ש' 19-20).

25. גם בחקירתו הנגדית עמד על גרסתו ביחס לפרטי הלבוש כך: **"הוא לבד בגדים שחורים, אני זוכר בעיקר מה לבש בפלג גוף עליון, כיסוי שחור על הפנים שהיה נראה קשור מאחורה שלדעתי זה היה חולצה ועל הראש כובע קסקט"** (ר' פרוטוקול הדין מיום 14.11.18, עמ' 11, ש' 6-7). ביחס למכנסיים מסר: **"בגלל שהוא היה מאחורי הפח לא זיהיתי את המכנסיים. זה מה שזיהיתי"** (ר' פרוטוקול הדין מיום 14.11.18, עמ' 11, ש' 9).

26. בהמשך הוא הוסיף ונתן הסבר לכך שתיאורו תואם את הדמות האמצעית בסרטון להיותו של הנאשם רעול פנים: **"כי כשהנאשם נתפס, הוא החזיק בגד כהה בידי וזה תאם את הסיטואציה של בחור רעול פנים עם בד שחור על הפנים"** (ר' פרוטוקול הדין מיום 14.11.18, עמ' 12, ש' 1-2).

27. גם סעיד בעדותו בחקירה הראשית תיאר את הנאשם כדומיננטי ותיאר את הכובע שחבש בדומה לתיאורו של תומר. הוא תיאר כי הנאשם חבש כובע על ראשו עם רעלה ולכן היה קל יותר לסמן אותו כחשוד מרכזי כאשר הוא היה שונה מהשאר: **"הבחור יותר מדי גדול, אגרסיבי גם נראה במקום, מסביבו היו כן צעירים בגילאי 17, 16, 18, 20 גג, עכשיו הבן אדם היה בולט, הוא גבוהה, הוא נראה גדול והיה לו את הכובע האפור על הראש, קובע קסקט כזה, כובע על הרעלה עצמה ששם אותה"** (ר' פרוטוקול הדין מיום 17.9.18, עמ' 7-8, ש' 23-24, ש' 1). ובהמשך **"אני מזהה את הגוף שלו הוא גבוהה, אמרתי, עם כובע על הראש"** (ר' פרוטוקול הדין מיום 17.9.18, עמ' 8, ש' 15-16).

28. נראה, כי תומר היה בטוח בדבריו, שהאדם שנתפס (הנאשם) הוא זה אשר ידה אבנים לעבר השוטרים. לשאלתו של ב"כ המאשימה בחקירתו הראשית, כיצד הוא יודע שלא טעה בזיהוי ולא רדף אחרי אדם אחר הוא השיב: **"ראשית אני לא הייתי בקשר עין רציף איתו מתחילת הרדיפה אחריו ועד להגעה אליו. לאחר שתפסנו אותו בזיהוי של סעיד, תיאור גוף שלו תאם את מה שזיהינו קודם לכן וגם הבגדים. במהלך נתיב הבריחה, נמצא כובע זרוק על הרצפה"** (ר' פרוטוקול הדין מיום 14.11.18, עמ' 6, ש' 13-17).

גרסתו זו תאמה את גרסתו של סעיד כי תוך כדי שהנאשם ברח מכוחות הביטחון הוא הסיר מראשו את הכובע והרעלה ותפס אותם ביד שמאל והמשיך לרוץ איתם (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 37, ש' 9-14). לדבריו, הכובע והרעלה (האימונית) נתפסו בסמוך למקום המעצר של הנאשם (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 40-41).

29. עבוד בדומה לסעיד ולתומר תיאר את החשוד כך: **"בזמן הזה היה אחד גבוה, לבוש חולצה שחורה, זה החשוד שנמצא כאן באולם, הוא היה אם אני לא טועה עם שרוול ארוך שחור, הוא היה גבוה מן הסתם, לא כמו אלה שכל פעם אני נתקל איתם בני 12, 13, 14, 11, 10, גם יש 8, בן אדם גבוה, גם מבוגר, הוא נראה מבוגר, הגוף שלו נראה שונה, איך שהתחלנו לרוץ הוא ברח שמאלה, יש ימינה ויש שמאלה, הוא ברח שמאלה"** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 55, ש' 7-11). לאחר מכן שוב מסר: **"... אבל המבנה גוף שלו והלבוש והשרוול הארוך ואיך שאני ראיתי אני במאה אחוז בטוח שזה הוא"** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 57, ש' 14-15).

30. אף בחקירתו הנגדית עבוד עמד על תיאורו של הנאשם כך: **"הוא גבוה יותר ממני ומסעיד והיה עם שרוול ארוך שחור"** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 73, ש' 10-11) **"וגבוה, בן אדם עם מבנה גוף גבוה"** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 73, ש' 13).

31. תמיכה לגרסתם של העדים עולה גם מעדותו של מרציאנו. הוא תיאר את הנאשם כדומיננטי **"בתוך הקומץ של המפגינים היה מפגין אחד מאוד בולט, גבוה, בריא מאוד, גבוה, בולט במבנה גוף שלו מהשאר"** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 87, ש' 5-6).

32. בהמשך, מרציאנו תיאר שוב **"אמרתי כבר לפני כן, התחלתי לומר שהיה שם מפגין אחד בולט שאנחנו ככוח שאני מרכז את המפקדים ואת החבר'ה שלנו, אנחנו יודעים לסמן אותו כדומיננטי ביותר, בחור בריא, בולט מאוד במבנה גופו משאר המעורבים והוא הכי דומיננטי כי הוא זה שרוב הזמן יוצא החוצה מאחורי הפח, הוא זה שרוב הזמן בולט"** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 87, ש' 20-23).

33. מרציאנו תיאר, כי הנאשם חבש כובע אפור, אך לא זכר לתאר את הלבוש במדויק **"אני לא רוצה להגיד מילה שיכולה לסטות או ימינה או שמאלה אבל הבחור הדומיננטי ביותר"** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 89, ש' 11-12). בהמשך, הוא אישר שהנאשם לבש חולצה שחורה רעלה שחורה וחבש כובע אפור על ראשו (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 92, ש' 12-17).

34. מוצג ת/7 מתעד את הבגדים שנתפסו על הנאשם בעת מעצרו ביום האירוע: כובע בצבע בהיר כאשר הקסקט בצבע שחור וכן אימונית בצבע שחור שעליה פסים בצבע לבן בשרוולים (המוצג הובא לבית המשפט על מנת שיתרשם ממנו ישירות, ועולה כי החלק האחורי של האימונית שחור כולו). מכאן, שהבגדים אותם לבשה הדמות האמצעית בסרטון עליה תומר הצביע כדמות המזוהה כ"נאשם" (מי שיידה אבנים במהלך ההתפרעות) מתאימים לבגדים שנתפסו על הנאשם ביום האירוע (הדמות נראית בסרטון עם שרוול לבן ממרכז הזרוע ומטה ולא נראה כי רעלה קשורה לפניו, הדבר יכול להיות מוסבר בהפשלת שרוולים כלפי מעלה תוך חשיפת חולצה לבנה שלבש מתחת המבצבצת גם בין המכנסיים לבין הגב ורכיסת האימונית עד לקו האף שנראית כקשירת בד שחור על הפנים). כן מוצג זה הולם את תיאוריהם של עבוד ומרציאנו ביחס לפרטי הלבוש.

35. חיזוק נוסף עולה מעדותו של תומר בחקירה הנגדית לפיה הוא מסר, כי הכובע נתפס בנתיב בריחתו של

הנאשם (החצר עצמה) במרחק של כשבעה מטרים ממקום המעצר עצמו. כן האימונית ששימשה כרעלה נמצאה אצל הנאשם בעת מעצרו (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 12, ש' 3-21).

36. עוד חיזוק לעדויות השוטרים ניתן למצוא בעקביות עדויותיהם ביחס לנתיב בריחתו של הנאשם. הנאשם נתפס בסופו של מסלול בריחתו אותו הם תיארו כפי שיפורט להלן.

37. סעיד תיאר, כי הנאשם פנה שמאלה והוא רץ אחריו מיד ושמר אתו על קשר עין (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 8, ש' 8). גם בהמשך עדותו הוא מסר גרסה דומה לפיה הנאשם פנה שמאלה, למבנה בו הייתה תאורה וניתן היה לזהות בוודאות, כי הנאשם המשיך לרוץ, הוריד את הכובע שחבש כולל הרעלה והחזיקו ביד שמאל. הוא רץ, ניסה לפתוח את השער והשער היה נעול והנאשם פנה שמאלה ושם איבד סעיד את קשר העין עמו. כשהגיע למבנה מצא את הנאשם מסתתר מאחורי רהיטים שהיו בסמטה בין שני בניינים. כשראה אותו סעיד, הוא צעק לעברו והנאשם היכה בו בכיסא שהיה לו ביד שמאל (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 9, ש' 1-16).

38. גם בחקירתו הנגדית, סעיד עמד על גרסתו, כי הנאשם פנה שמאלה והוא רדף אחריו ומסר **"רצנו לכיוון שלהם, קיבלנו בקבוקי תבערה לכיוון שלנו, זיהיתי את החשוד, פנה שמאלה, רצתי אחריו, הוא ועוד שני חברים, שניהם פנו ימינה לכיוון... הוא המשיך שמאלה ונכנס מתחת לבניין מקומת עמודים כזה שעם תאורה והכל"** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 25, ש' 8-10).

39. בהמשך, שוב סעיד מסר, כי במהלך המרדף אחר הנאשם הוא ניתק ממנו קשר עין רק פעם אחת. סעיד אישר, כי שמר על קשר עין עם הנאשם מעת שהחל בבריחה עד אשר הנאשם הגיע למבנה עם שער ושם פנה שמאלה. מרגע פנייתו שמאלה, סעיד לא ראה את הנאשם (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 34, ש' 7-9). הוא עמד על גרסתו כאמור, למרות שב"כ הנאשם ניסה לערער את דבריו (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 35, ש' 6-8 וכן עמ' 36-37).

40. ביחס לנתיב הבריחה תומר העיד בחקירתו הנגדית כך: **"הבחור עם הכובע שזיהיתי אותו ברח לצד שמאל"** לכיוון המעוין שצבוע בצבע אדום (ת/8) (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 16, ש' 18-20) ובחקירתו החוזרת מסר: **"מי שברח שמאלה היה זה עם הלבוש הכהה"** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 20, ש' 9).

41. אולם בחקירתו הנגדית תומר אישר שלא היה לו קשר עין רציף עם הנאשם מתחילת המרדף אחר המתפרעים ועד למעצר הנאשם והזיהוי היה **"לפי מבנה הגוף, הביגוד ואיך שהוא נראה ועל פי העדות של השוטר שהיה בקשר עין רציף"** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 7, ש' 9-10). ובהמשך, שוב אישר את דבריו: **"לא היה לי קשר עין רציף איתו כל המרדף"** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 7, ש' 14).

42. למרות שלא היה לתומר קשר עין עם סעיד, הוא מסר בחקירתו הראשית שרץ בעקבות סעיד במהלך המרדף אחר הנאשם **"השוטר סעיד ממג"ב שזיהה את הבחור שזרק את הבקבוק תבערה החל במרדף רגלי אחריו תוך כדי קריאות שהוא צועק. אני ושאר הצוות רצנו בעקבותיו, לתוך סמטה אחורית במבנה שהיה שם. כשהגענו למקום זיהיתי חשוד שמתעמת עם סעיד בתוך סמטה ללא מוצא בין שני בתים"** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 5, ש' 1-4). גם בחקירה החוזרת תומר העיד שרץ אחרי סעיד יחד עם שאר השוטרים **"ואז סעיד צעק שהוא מזהה את הבחור שזרק את הבקבוק תבערה, רצנו אחריו ברגע"**

שהבנו שהוא מתחיל לרוץ (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 20, ש' 19-20)

43. כן עבוד סיפר שרץ אחרי החשוד, סעיד עקף אותו ורץ ראשון כי הוא יותר מהיר ממנו, ראה שהחשוד פנה שמאלה, עבוד עלה במדרגות ופנה שמאלה ואז שמע את סעיד צועק "הנה הוא הנה הוא" ואז הוא ראה את החשוד מרים כיסא לבן וזורק אותו על סעיד אבל הוא לא זכר אם הכיסא פגע בסעיד. עוד הוא שמע את סעיד צועק עליו "תפסיק תפסיק" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 55-56, ש' 15-23, ש' 1-12). עבוד בחקירתו הנגדית אישר שבמרדף היה בקשר עין עם סעיד ולא עם הנמלטים (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 77, ש' 1-4).

44. לטענת מרציאנו, כאשר החשוד ברח, סעיד צעק שהוא אחריו ומרציאנו היה בעקבותיו של סעיד כל הזמן. סעיד לקח "שמאלה ושמאלה" ומרציאנו הגיע לשלב בו שמע צעקות של סעיד שהנאשם נמצא "הוא כאן הוא כאן" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 90, ש' 17-23).

45. בהמשך מסר מרציאנו: **"כי זה שיצא מהזיג אני רואה אותו, זה אותו אחד עם אותו כובע אפור, אותו בחרור שהיה ובלט לנו מאוד כשעמדנו פה ושוחחנו וסעיד צועק שהוא אחריו ולכן הקשר בין סעיד, עד שהוא נתפס אין משהו מקרי, הוא לא יכול לעשות את זה, אין אף אחד שיעשה את כל זה וייכנס בדיוק לכאן לתוך החניה, פה לא רואים את זה אבל זה ממש מתחת"...** "הרי הוא היחיד שנתפס" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 100, ש' 18-24).

46. מצאתי לקבל את עדותו של השוטר תומר אשר ניכר כי זכר היטב את האירוע והעיד מתוך זכרונו. לא התרשמתי כי היה לו עניין להעצים את שהתרחש או רצון להכתיים את הנאשם. תומר תיאר כי עמד במרחק שאפשר לו להבחין במידיי האבנים, והגם שמדובר בשעת ערב, מצב התאורה היה תקין. תיאורו את פרטי לבוש הנאשם תאמו את הדמות האמצעית מאחורי ה"צפרדע" בסרטון עליה הצביע תומר כדמות המזוהה עם "הנאשם". כן גרסתו תאמה לגרסאות יתר השוטרים ביחס לפרטי לבושו ותיאור מבנה גופו. לא זו אף זו, פרטי הלבוש שנתפסו תואמים את לבושו של הנאשם בעת מעצרו. באשר למרדף, סעיד תיאר קשר עין רצוף כמעט מלא, להוציא שניות אחדות, מאז כניסתו לסמטה ועד ההגעה לחצר בה שהה הנאשם. אמנם יתר השוטרים ניתקו קשר עין מהנאשם במהלך המרדף בהתאם לעדויות שמסרו, אולם מצאתי לתת אמון בגרסאותיהם נוכח שמירתם על קשר עין עם סעיד אשר שמר בעצמו על קשר עין כמעט רצוף, למעט שניות אחדות עם הנאשם במהלך המרדף, כאמור. כמו כן, תומר העיד כי בסמוך למעצרו לא ראה אדם נוסף בסמטה, כך שאין אפשרות של טעות בזיהוי או החלפה בין הנאשם לאדם אחר **"שאין לו מה לעשות שם במקום ובזמן הספציפי, ולא זיהו עוד חשודים בקרבת מקום"** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 6, ש' 23-24). כן סעיד בחקירתו הנגדית מסר שהנאשם הוא היחיד שרץ לכיוון שאין בו מוצא ולכן היה קל יותר לתפוס אותו והוסיף: **"הוא רץ לכיוון הלא נכון, אם הוא היה רץ עם חברים שלו לא הייתי חושב שהייתי תופס, הם מכירים את הסמטה כבר יותר טוב ממני"** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 32, ש' 14-24). לנוכח דברים אלה, לדבריו של תומר יינתן משקל מלא.

47. לא נעלמו מעיני הפערים בין עדויותיהם של תומר וסעיד אשר לצבע המכנסיים (בהיר אל מול כהה) ואשר למעורבותו של מי שנתפס באירוע ההתפרעות (ידיי אבנים בלבד אל מול מעורבות גם בירי זיקוקים). הסבר לפערים אלה מתגלה לאחר עיון מדוקדק בסרטון נ/3. מידיי האבנים והזיקוקים נראים מתכופפים לפרקים, שחלק ניכר מהזמן הם מוסתרים מאחורי ה"צפרדע", כאשר החלק הגלוי לעין הוא פלג גופם העליון. יורה

הזיקוקים נראה נע לאורך ה"צפרדע", כשפג גופו העליון מוסתר לעיתים (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 7, ש' 21-22). כל זאת ממרחק, כאשר הייתה תאורת רחוב מעל המתפרעים, אש בוערת בפח, כך שלא ניתן לראות את הדמויות באופן ברור, פרט למבנה גוף ופרטי לבוש (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 8, ש' 1-5). **"אני זוכר שהוא עמד מאחורי הצפרדע וראיתי רק את הפלג הגוף העליון"** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 11, ש' 22). קושי נוסף עולה מכך שמשך הזמן בו התרחשה ההתפרעות היה קצר. תומר אישר בחקירתו הנגדית כי **"הכל היה עניין של דקות, לא היה שעה"** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 8, ש' 18-19) ובחקירתו החוזרת מסר כי ההתרחשות התארכה בין 2-5 דק' (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 20, ש' 4-6). **סעיד העיד בחקירתו הראשית שהמרדף היה 15 שניות, והכל היה מהר** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 11, ש' 23).

48. מצפיה בסרטון נ/3 עולה, כי בשלב מסוים יורה הזיקוקים ומיידה האבנים שזוהה כנאשם על ידי תומר עומדים בקו אחד במרכז ה"צפרדע" כשהם לובשים את אותם פרטי לבוש מלבד המכנסיים שהיו מוסתרות על ידי ה"צפרדע", כך שהדבר מסביר מדוע טעה סעיד לחשוב, שאותו אדם ביצע את ירי הזיקוקים ואת ידיו האבנים זו ממקום למקום, ולבש את אותם פרטי לבוש (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 28, ש' 4) שכן יש קושי להבחין כי מדובר בשתי דמויות. הדמות היחידה שניתן להבחין במכנסיה היא של יורה הזיקוקים מאחר שהוא עמד בפינת ה"צפרדע" והדבר מסביר מדוע סעיד חשב שהנאשם לבש מכנס בהיר. בעוד שמהסרטון עולה, שמדובר בשני אנשים שונים, וכי תומר הוא זה שדייק בתיאור האירוע והבחין בכך. מכאן, שלא מצאתי כי סעיד לא מסר אמת, אלא הוא מסר את הדברים מנקודת מבטו, ועל כן סתירה זו לא פוגמת בעדותו ובאמינותו אשר למרדף אחר הנאשם ולכך שלא ירה כדור ספוג לעברו מטווח קרוב.

49. לסיכום, התיאורים שמסרו ארבעת העדים דומים ותואמים זה את זה בנוגע לקווים הכלליים של האירוע: קיומן של הפרות הסדר, ההבחנה באדם רעול פנים מיידה אבנים או זיקוקים לעבר כוחות המשטרה, פנייתו של הנאשם שמאלה בסמטה, המרדף אחריו ומעצרו. עם זאת, לגבי מספר נקודות קיימת אי התאמה בין העדויות השונות. אני סבורה שאין באי ההתאמות הקלות כמו תיאור פרטי הלבוש של סעיד את הנאשם בשונה משאר העדים, כדי לפגוע באמינות העדים או להטיל ספק לגבי השתלשלות האירועים, ואין בהן כדי להקים ספק סביר לגבי זהותו של הנאשם שבפניי ואחריותו לאירוע. יתר על כן, העובדה שכל אחד מהעדים תיאר פרטים אחרים מהלבוש מגבירה את משקלן של העדויות, שכן היא מצביעה על כך שהעדויות מבוססות על התרשמות אישית של כל אחד מהעדים, ללא תיאום ביניהם, כאמור, לאור תיעוד חלק מהאירוע בסרטון נ/3 ניתן הסבר לפערים אלה שלא פוגם באמינותם של העדים.

50. על כן, אני מוצאת את עדותם אמינה, נאמנה, בהירה ומפורטת. הם העידו באופן ישיר וברור, ללא כל כוונה להתחמק ממתן תשובה כזו או אחרת, בעודם מספקים הסברים ברורים לתהיות שעלו, ואינם מהססים לענות ב"לא זוכר" או "לא יודע" כאשר לא זכרו או לא ידעו פרט זה או אחר. עוד ייאמר, כי גרסתם של שלושת השוטרים אינה זהה, אך היא שלובה זו בזו ויוצרת מארג הגיוני ומסתבר של הכרונולוגיה המתארת את האירועים שהתרחשו באותו היום.

51. ב"כ הנאשם ציין מספר סתירות שעלו מעדותו של סעיד מעבר לסתירה העיקרית כאמור: מספר הפניות שמאלה, מקום איבוד קשר העין, תיאור המיקום של החשוד אותו זיהה, מספר המתפרעים ומספר הכוורות מהם נורו הזיקוקים וכן אשר לידיי בקבוקי התבערה. סתירות אלה לטענתו, מערערות את גרסתם גם ביחס לשאלת זיהוי הנאשם. ב"כ הנאשם טען לסתירות נוספות בין גרסאות עדי התביעה ביחס למספר המשתתפים

בהתפרעות, ביחס למרחקים בין המתפרעים לבין כוחות הביטחון, ביחס לסדר הדברים המדויק בעת מעצר הנאשם וביחס למעשים המיוחסים לנאשם.

52. סתירות אלה, כאמור, אין בהן כדי לפגום במהימנות עדי התביעה. העובדה שמדובר באירוע דינאמי שארך מספר דקות, בשעת לילה מאוחרת, בו מידי האבנים הזיקוקים והבקבוקים נעים בשטח, מביאה לפערים בתיאור האירוע, אך אין די בהם כדי להקים ספק סביר במערך הראיות. אך טבעי, שעדים המעורבים באירוע המוני ומתפתח, כאשר האירועים פרוסים על פני השטח וקיימים מספר רב של מעורבים מכל צד - יבחין בפרטים מסוימים ולא יזכור פרטים אחרים. דווקא אותן סתירות מלמדות על אותנטיות של העדויות, העדר תיאום בין העדים וכי כל אחד העיד מתוך זכרונו, מנקודת מבטו, כאשר עדותם בבית המשפט נמסרה זמן לא רב לאחר האירוע (ארבעה עד שישה חודשים).

53. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 2485/00 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.2.01): **"מטיבו של המין האנושי שאין בן-תמותה מכשיר דיוק אוטומטי... לא יפלא, איפוא, שסתירות ואי-דיוק-לשון שכיחים הם לא רק בדברי עדים שונים, אלה בהשוואה לאלה, כי אם גם בדבריו של עד אחד גופו, בתשובותיו בחקירה הראשית ובחקירה הנגדית, ובהתחשב בדברים אשר בא-כוח הצד האחד או הצד האחר משתדלים לשים בפיו (ע"פ 100/55 מאיר נ' היועץ המשפטי [7], בעמ' 1224)".**

54. לפיכך, מצאתי ליתן אמון מלא בגרסת השוטרים כי הנאשם נטל חלק בהתפרעות והוא זה אשר נתפס בתום מרדף קצר על ידם לאחר שנמלט מהמקום.

זריקת אבנים על ידי הנאשם

55. לאחר שהוכח, כי הנאשם השתתף בהתפרעות, יש לדון בשאלה האם הנאשם השליך אבנים לעבר השוטרים. אין מחלוקת שהאירוע המתועד בסרטון נ/3 עונה על יסודות עבירת ההתפרעות, כהגדרתה בחוק: "התקהלות אסורה, שהתחילול בצעבה את מטרתה בהפרת השלום שישבה כדילה טילאימה עלה ציבור".

56. תומר בעדותו זיהה את הנאשם מרגע שהחלה ההתפרעות **"זורק אבנים, מתחילת האירוע ועד לרגע הבריחה"** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 5, ש' 21). ובהמשך בחקירתו הנגדית מסר כך: **"במהלך הפרת סדר שעמד כ-30 מטר מאיתנו, הוא זרק רק אבנים. זה כל מה שזיהיתי במהלך הפרת סדר לפני המרדף"** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 7, ש' 18-19).

57. גם בהמשך אישר שראה את הנאשם זורק רק אבנים:

"ש. כאשר עמדתם בנק' 5 והמתפרעים בנק' 6 מאחורי הצפרדע. אמרתם בעדותך במשטרה, וגם היום, שבאותו שלב אתה ראית שהחשוד מבחינתך רק זרק אבנים. שאלו אותך בפירוש אם הוא ירה גם זיקוקים אמרת שלא ראית?"

ת. נכון אמרתי שראיתי אותו זורק רק אבנים"

(ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 10, ש' 20-23).

עמוד 10

58. בסרטון (נ/3) נצפה הנאשם מיידה לפחות 4 אבנים לעבר כוחות הביטחון (הסרטון מתעד רק 14 שניות מהאירוע).

59. אשר על כן, אני קובעת כי הנאשם השתתף בהתפרעות, ניסה לתקוף את השוטרים בנסיבות מחמירות בכך שיידה לכל הפחות 4 אבנים לעבר השוטרים בעצמו וכן ידה אבנים נוספות בצוותא חדא עם אחרים בכוונה להכשילם במילוי תפקידם כחוק.

60. אשר לכוונה הנדרשת, לאור אופן השתתפותו בהפרת סדר ויידוי אבנים לעבר השוטרים, כפי שעלה מעדויות השוטרים ומהסרטון (נ/3) עולה הכוונה הברורה לפגוע בהם ולהכשילם במילוי תפקידם כחוק. על כן מתחייבת המסקנה שמתקיים היסוד הנפשי הנדרש. מאחר שאיש מהשוטרים לא העיד שהאבנים פגעו בו הנאשם מורשע בעבירת ניסיון ולא בעבירה מושלמת.

61. לפיכך, מצאתי להרשיע את הנאשם בעבירת ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) לחוק בצירוף סעיף 274(2) לחוק בצירוף סעיף 274(3) לחוק בצירוף סעיף 25 לחוק בצירוף סעיף 29 לחוק ובעבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק.

מעשה פזיזות ורשלנות בחומר נפיץ- ירי זיקוקים

62. לאחר שקבעתי כי הנאשם הצטרף להתפרעות ויידה אבנים לעבר כוחות הביטחון, יש לבחון האם הוא ירה זיקוקים לעבר כוחות הביטחון. כאמור, מצאתי לסמוך על עדותו של תומר, כי הנאשם יידה אבנים ולא ירה זיקוקים, דבר שעולה באופן ברור מהסרטון נ/3. מכאן אני קובעת, כי הנאשם לא ירה זיקוקים לעבר השוטרים. עם זאת, יש לבחון האם ניתן לייחס לו מעשה זה מכוח ביצוע בצוותא.

63. סעיף 29(ב) לחוק העונשין קובע, כי:

"המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר".

64. על פי הפסיקה, רואים במבצעים בצוותא גוף אחד הפועל לשם ביצועה של תוכנית עבריינית משותפת (ע"פ 4389/93 מרדכי נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(3) 239, 250 (1996)), ואילו ביצוע העבירה מתפרש באופן רחב ותכליתי, כך שעבריינים הפועלים יחדיו יחלקו ביניהם את הפעילות, כאשר כל אחד מהם יבצע חלק שונה של העבירה - ואין חובה שכל אחד מהם יבצע את כל יסודותיה העובדתיים - ובלבד שחלקו של כל אחד יהא מהותי להגשמת התוכנית המשותפת ויימצא "במעגל הפנימי" של העבירה (ע"פ **מרדכי** הנ"ל, בעמ' 250; דנ"פ 1294/96 משולם נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(5) 1, 30 (1998)). המעגל הפנימי של העבירה, נבחן באמצעות קרבתו של העושה והמעשה אל המשימה המשותפת של המבצעים בצוותא, ועל פי מידת שליטתו של כל אחד מהמבצעים על העשייה העבריינית והתפתחותה (ע"פ **מרדכי** הנ"ל, בעמ' 251). בנוסף לכך, דרוש כי אצל כל אחד מהמבצעים בצוותא יתקיים גם היסוד הנפשי הנדרש לצורך השלמתה של העבירה, לרבות כוונה מיוחדת, ככל שזו נדרשת, כן נדרש כי הם יהיו מודעים לכך שהם פועלים בצוותא (ע"פ 2814/95 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3) 388, 402 (1997)).

65. יצוין גם, כי אין הכרח שהתכנון יכלול את כל פרטי הביצוע:

"לעניין הביצוע בצוותא, אין הכרח כי יערך תכנון מוקדם משותף של העבירה לפרטי

עמוד 11

פרטיה, ואף אין זה נחוץ כי ביצועה בפועל יתאם במדויק את כוונתם המקורית של המשתתפים. "אכן, הבוחר להשתתף כמבצע בצוותא בביצוע של עבירה מקורית... חייב להביא בחשבון את העובדה שהדברים עלולים להסתבך, והוא עלול למצוא עצמו מעורב גם בעבירה נוספת... שאינה בשליטתו" (ע"פ 4424/98 סילגדו נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(5) 529, 542 (2002)).

66. מן הראיות עולה כך: סעיד העיד שכוורת של זיקוקים הופעלה לכיוונם (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 8, ש' 13). עוד הוא העיד, כי הנאשם יחד עם מתפרעים נוספים ירו לעברו ולעבר שני קצינים בכירים- מרציאנו ותומר-זיקוקים כאשר הם היו מאחורי "הצפרדע", במרחק של 15 מטרים (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 21, ש' 5-23).

67. גם עבוד העיד שמאחורי "הצפרדע" עמדו 5-6 אנשים אשר ירו זיקוקים **"אבל היה מלא מלא, היה מלא זיקוקים, מלא מה-5 אנשים האלה, מלא"** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 74, ש' 17).

68. כן עבוד תיאר שמאחורי "הצפרדע" הסתתרו המפגינים וניצלו את העובדה שהוא לא יכול לפגוע עם האמצעים שיש ברשותו ומידי פעם נזרקו אבנים, בקבוקי תבערה וכוורות זיקוקים" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 87, ש' 17-20).

69. מרציאנו מסר, כי מידי פעם נזרקו מאחורי הצפרדע אבנים, בקבוקי תבערה וכוורות זיקוקים (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 87, ש' 24). מרציאנו בחקירה הנגדית ייחס שלוש כוורות בוודאות לפחות לחשוד שנתפס (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 94, ש' 15-16, עמ' 95, ש' 24). הוא העיד שאחת הכוורות פגעה לו בכתף אפוד, קפצה לו לתוך המשקף, בין המשקף לפנים והתפוצצה לו ליד האוזן. הוא סיפר שיצא משם חבול ברגל ובאוזן ושבויעים אחרי עדין שמע צפצופים באוזניים כי ההתפוצצות של הזיקוקים הייתה ממש בסמוך אליו (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 88, ש' 71-7). לדבריו, הוא נפגע מהכוורת האחרונה שהבחור הדומיננטי ירה בדיוק כשהוא הסתובב (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 88, ש' 22-19) והוא אישר שהאדם שירה את הכוורת הוא הנאשם שיושב באולם (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 88, ש' 23-24).

70. כאמור, לעניין חלקו של הנאשם בביצוע העבירה מצאתי לסמוך רק על עדותו של תומר, וזאת להבדיל מעדויות השוטרים בדבר תיאור האירוע והמרדף, שאשר להם מצאתי לסמוך על עדויות כל השוטרים. מצאתי לסמוך על עדותם, שכן הפער בין עדות השוטרים לבין סרטון נ/3 אינו נובע מכך שדברו כזב, אלא מטעות שיכולה הייתה להיות להם באשר לזהות יורה הזיקוקים ובקבוקי התבערה, לאור לבושם הזהה (למעט המכנסיים) ומאחר שהמתפרעים היו מוסתרים חלק ניכר מהאירוע מאחורי ה"צפרדע". זאת בניגוד למרדף שהיה מטווח קרוב, הם היו עם הנאשם בקשר עין רציף למעט מספר שניות, והנאשם היה היחיד שבחר להימלט בדרך זו, כך שלא ניתן היה להחליפו באחר.

71. מאחר שתומר העיד, כי הנאשם ידה אבנים וזה היה חלקו באירוע ומאחר שהסרטון מלמד שיורה הזיקוקים לבש מכנסיים בהירים, עולה השאלה האם הנאשם היה שותף לירי הזיקוקים. מאחר שלא הוכח מעל לכל ספק סביר, כי הנאשם עצמו הוא זה שיורה זיקוקים, הרי שאף אם הנאשם בעצמו לא ביצע את המעשה הזה, נוכחות

בזירת העבירה כשלעצמה, כאשר הוא דומיננטי, ומתפרע כחלק מהחבורה נגד כוחות הביטחון, הרי שלכל הפחות הוא תרם לעשייתה, ולו על ידי "חיזוק ידיו" של המבצע העיקרי. מכאן, שיש לראות בו כמבצע בצוותא, גם אם הוא לא ביצע בעצמו את כל היסודות העובדתיים של העבירה. עיון מדוקדק בנ/3 מלמד שהנאשם הצטרף להתפרעות בשעה שראה שנורו הזיקוקים, הוא בחר להצטרף למתפרעים בידעו מה טיב ההתפרעות וירי הזיקוקים נמשך בסמוך אליו שעה שהוא מיידה אבנים. כתוצאה מירי זה נפגע השוטר מרציאנו. מכאן, שהתנהגות הנאשם במהלך האירוע ולאחריו קושרת אותו למעשה העבירה המיוחס לו על כל שלביו מבלי להפריד בין השלבים השונים. יודגש, כי מאחר שמדובר בביצוע בצוותא, אין צורך שהיסוד העובדתי יוכח במלואו על מנת להרשיע את הנאשם בביצוע עבירה זו, שכן די בהתקיימותו של היסוד הנפשי. בכך יש כדי לסווג את הנאשם כמבצע בצוותא מכוח דיני השותפות, במעגל הפנימי של ביצוע העבירה, בהתאם למתווה הקבוע בחוק ובפסיקה.

72. בהתייחס לכלל המסכת העובדתית כפי שהוצגה עד כה, למדים אנו, כי הנאשם יחד עם האחרים, נטל חלק בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. הנאשם יידה אבנים וירה זיקוקים מתוך מטרה ברורה, לפגוע בכוחות הביטחון ועל רקע הפרות סדר קודמות ואירועי ידויי אבנים שהתרחשו באותו היום.

73. על כן, אני מרשיעה את הנאשם מכוח ביצוע בצוותא בעבירות של מעשה פיזיות ורשלנות בחומר נפץ לפי סעיף 338 (א)(3) לחוק ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) לחוק בצירוף סעיף 274(2) לחוק בצירוף סעיף 274(3) בצירוף סעיף 29 לחוק.

חבלה בכוונה מחמירה - ידוי בקבוק תבערה

74. על פי עדותו של מרציאנו הנאשם השליך בקבוק תבערה לעברו והוא הבחין בו וזו מהקיר. הבקבוק פגע בקיר התנפץ והתלקח.

75. עם זאת, ניתן להתרשם מעדויות שאר השוטרים כי אין עדות ברורה על כך שהנאשם הוא זה אשר השליך בקבוק תבערה לעבר כוחות הביטחון בהתאם לסעיף 5 לכתב האישום. יש חוסר בהירות לגבי המקום ממנו נזרק בקבוק התבערה והשלב בו הוא נזרק כפי שיפורט להלן.

76. בחקירתו הראשית העיד תומר "בזמן הזה שאנחנו עומדים שם בצומת, נזרק לעברנו בקבוק תבערה מצד שמאל של הכח, פגע במרחק של מטר מהכח עצמו שהייתי יחד איתו" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 4-5, ש' 27-28, ש' 1). בחקירתו הנגדית הוא מסר "הבקתב"ק הספציפי שבעקבותיו נערך המרדף, לא נזרק כשהיינו בחנות הירקות אלא כשהגענו כבר למקום שבו עמדו המתפרעים, שהיו בנסיגה לאחר שהגענו לשם" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 10, ש' 7-8). וכן מסר כי "לאורך כל הפרת הסדר היו בקבוקי תבערה, זיקוקים ואבנים" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 10, ש' 10). כן העיד כי: "פוגע בקיר מעלי בקבוק תבערה שנזרק משמאל (מעלי משהו כמו ארבע מטר מעליו)" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 15, ש' 26-28), אולם בהמשך הדגיש כך: "נורו זיקוקים בוודאות, לעניין בקבוקי תבערה אני לא זוכר שהיה כשעמדנו, כמו שאמרתי, כל הזמן של הרדיפה היה זמן קצר מאוד אני לא זוכר אם זה היה לפני אחרי או באמצע אבל היו זריקות של בקבוקי תבערה" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 10, ש' 17-19).

77. בחקירתו החוזרת תומר מסר שנזרק לעברם בקבוק תבערה מכיוון בריחה מצד שמאל "ואחרי מספר שניות

שאנחנו עומדים שם פגע בקבוק תבערה על הקיר מצד שמאלה, לכיוון הסימטה השמאלית שם ראינו את החשוד לבוש שחור, זרק בקבוק תבערה, פגע בקיר ונפל תוך כדי התלקחות" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 10, ש' 10-17).

78. סעיד בחקירתו הראשית העיד שאחרי שפנה הנאשם שמאלה נזרק עליהם בקת"ב (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 8, ש' 11), בחקירתו הנגדית מסר: "קיבלנו בקבוקי תבערה לכיוון שלנו" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 25, ש' 8).

79. לאחר שבחנתי את הראיות, התרשמתי מהעדים, ושקלתי את טענות הצדדים, לאור הפערים בין העדויות באיזה שלב נזרק בקבוק התבערה והאם הנאשם נראה זורק אותו או שמא נזרק מהכיוון בו עמד, אני סבורה שלא הוכח מעל לכל ספק סביר, כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בנדון. מאחר שלא ברור השלב בו נזרק בקבוק התבערה וישנה אפשרות שהדבר נעשה לאחר פיזור המתפרעים או בשלב מוקדם יותר טרם חבר אליהם הנאשם, לא מצאתי שיש מקום להרשיעו בעבירה זו כמבצע בצוותא. לפיכך, אני מזכה את הנאשם מעבירת חבלה בכוונה מחמירה, וזאת מחמת הספק.

ירי כדורי הספוג

80. הנאשם במסגרת חקירתו הראשית לפני טען שסעיד או עבוד ירו בו כדורי ספוג במקום בו הוא נתפס והספוג גרם לפגיעה ברגל (7/ת, 9/ת) (ר' פרוטוקול הדיון מיום 25.11.18, עמ' 25, ש' 7-17). לא מצאתי לקבל את דבריו.

81. ביחס לירי כדורי הספוג, תומר העיד כי בתדרוך השוטרים בעת ההתפרעות, הוא הורה לשוטרים המתמחים בירי ספוג להשתמש באמצעי זה ולבצע ירי כדורי ספוג בפלג גוף תחתון באזור הברכיים, נגד כל חשוד אשר זוהה כמסכן את הכוח, מיידה אבנים, יורה זיקוקים ובקתבי"ם עד סוף האירוע (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 6, ש' 3-6). לדבריו, הוא לא ראה שירו בכדורי ספוג על הנאשם ולא זיהה פגיעה בו. כן הוסיף שבעת מעצרו של הנאשם לא היה לסעיד כדורי ספוג למיטב זכרונו (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 6, ש' 7-12). גם בחקירתו הנגדית לא שינה מגרסתו והעיד, כי לא זכר מי ירה כדורי ספוג ולא זכר אם היה על סעיד רובה כדורי ספוג ולא ידע להגיד אם ירו על הנאשם כדור ספוג (רק זכר שהשוטרים אמרו שזוהתה פגיעת ירי כדורי ספוג על המתפרעים) (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 19, ש' 1-2).

82. עוד מסר בחקירתו הנגדית, כי לא היה לו רובה שיורה כדורי ספוג והוא בעצמו לא ירה כדורי ספוג "גם בציד שלי בניידת אין את הרובה ספוג זה של מג"ב, ואני שוטר כחול" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 19, ש' 18) ובהמשך שוב "אני זוכר ארבעה שוטרים שעמדו איתי. אני בוודאות לא ירתי ספוג אני לא זוכר מי ירה, אני זוכר שהיה רובה ספוג והשתמשו בו באישורי" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 14.11.18, עמ' 19, ש' 25-27).

83. סעיד העיד בחקירתו הראשית שהיכה את הנאשם עם קנה הרובה ספוג בכיוון החלק העליון של החזה (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 9, ש' 20-21). בחקירתו הנגדית הוא הסביר שהנאשם בעת בריחתו לא נפגע מכדורי הספוג אותם ירה (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 32, ש' 4-9).

84. כן העיד, שלא נדרש לירות כדורי ספוג כאשר תפס את החשוד (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 45, ש' 45).

16-24). לא ידע לענות בחקירה הנגדית באיזה שלב הנאשם נורה על ידי כדור ספוג (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 46, ש' 6-9) אולם הוא בעצמו לא פגע בנאשם בירי כדורי ספוג (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 46, ש' 18-23).

85. מרציאנו טען כי הוא לא ירה כדורי ספוג אולם נתן את האישור לכך כדי להימנע מירי חי (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 93, ש' 1-9). הוא לא יכל לומר אם הנאשם הספציפי נפגע מכדור ספוג אבל כן יכל לומר שהיו שם לא מעט פגיעות (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 93, ש' 11-12).

86. מרציאנו שלל שירה כדורי ספוג במעמד המעצר ולא ראה או שמע שמישהו אחר ירה (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 105, ש' 1-5) כן הוסיף, שאין אפשרות לירות בכדורי ספוג מטווח כל כך קרוב (בעת מעצרו של הנאשם) משום שזה לא פשוט ויכול להיות שהברך הייתה יוצאת לנאשם מהמקום אם אכן היה ירי בכדור ספוג מטווח קרוב ואז הנאשם היה מושבת (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 105, ש' 11-19) **"זה נזק בלתי הפיך אני יכול להגיד לך שזה יכל לגרום, מטווח כל כך קרוב זה יגרום לנזק בלתי הפיך"** (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.9.18, עמ' 105, ש' 21-22).

87. השוטרים אישרו שטרם המרדף נורו כדורי ספוג לעבר המתפרעים ולא שללו כי הנאשם נפגע מירי זה. אולם כולם דחו מכל וכל שנורה כדור ספוג מטווח קרוב לעבר הנאשם לאחר מעצרו. הפגיעה ברגלו של הנאשם, המתועדת בתמונות (ת/7. ת/9) אינה מתיישבת עם ירי מטווח קרוב. קיימת פציעה, אולם היא קלה ועל כן יכול להיות שנגרמה בשל ירי מטווח רחוק בהתאם להוראות, ועל כן לא מצאתי לקבל את גרסת הנאשם בעניין זה.

גרסת הנאשם

88. הנאשם הכחיש שהאדם האמצעי מאחורי ה"צפרדע" בסרטון (נ/3) הוא האדם בדמות גופו ואמר שזה לא המכנס שלבש והוא יותר גבוה מהדמות האמצעית שנראית בסרט (ר' פרוטוקול הדיון מיום 25.11.18, עמ' 29, ש' 14-30).

89. הנאשם בחקירתו הראשית מסר כי ביום האירוע, לאחר ארוחת הפסקת צום ברמאדן, הלך למסגד "אוחוד" עם אמו כדי להתפלל בערך בשעה 21:20, 21:30 ולאחר מכן, בשעה 22:30 בערך שב הביתה לבדו כי אמו הלכה 10 דקות לפניו משום שהנשים מסיימות את התפילה מוקדם (ר' פרוטוקול הדיון מיום 25.11.18, עמ' 25, ש' 13-28). לעומת זאת, בחקירתו במשטרה מיום 19.5.18 מסר גרסה סותרת לפיה הלך להתפלל לבד (ר' ת/4, עמ' 3, ש' 50-51) כן בחקירתו במשטרה מסר שהתפלל ב"מסגר 40" בניגוד לגרסה בבית המשפט בה מסר שהתפלל במסגד "אוחוד" (ר' ת/4, עמ' 3, ש' 49).

90. כמו כן, בבית המשפט מסר גרסה לפיה הכניסה לביתו הייתה חסומה על ידי "צפרדע". לאחר מכן ראה חיילים שהגיעו מצד הכניסה לביתו ולכן הוא ברח ימינה ולא הצליח לחזור אחורה והחיילים היכו אותו מכות בפניו (ר' פרוטוקול הדיון מיום 25.11.18, עמ' 26, ש' 1-11). הוא הסביר שפנה ימינה ולא שמאלה לכיוון ביתו כי השוטרים הגיעו לכניסה לביתו (ר' פרוטוקול הדיון מיום 25.11.18, עמ' 26, ש' 16-17) **"ופתאום אני רואה את כולם עליי. עזבו את כל מה שהיה בכביש וכולם באו אליי. קודם כל אמרתי להם בלי מכות, ועושה תנועה של התגוננות, ונכנע. היה חושך והיו הרבה חיילים. אני אמרתי לו בלי ידיים, והוא כאילו הרביץ**

לי קיבלתי מכה בפנים, כולם הרביצו לי" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 25.11.18, עמ' 26, ש' 21-33). בניגוד, בחקירתו במשטרה מסר גרסה לפיה נתפס על ידי החיילים כאשר נכנס לשכונה שלו. בלי שתיאר את המרדף כאמור, **"נכנסתי לשכונה ואז ראיתי את השוטרים רצים ואז תפסו אותי לא יכולתי להגיד לו מה קרה לך מה יש לך"** (ר' ת/4, עמ' 4, ש' 60-61).

91. הנאשם מסר גרסאות שונות וסותרות, וגרסתו מעוררת תמיהות לא מעטות. אשר למבנה הגוף של האדם הנראה בסרטון אצ"ן, כי קשה מאוד להתרשם ממבנה גוף, שכן חלק ניכר מהזמן הנאשם וחבריו היו כפופים, אך ניתן להתרשם שאין מדובר באדם בעל מבנה גוף קטן. אשר לגרסת הנאשם כי שב מהתפילה, וכי הוא עובר אורח תמים אשר רצה לשוב לביתו, אומר בהקשר זה כי גם אם הנאשם אכן יצא להתפלל והיה בדרכו חזרה לביתו, לא מן הנמנע שהחליט בלהט הרגע להצטרף להתפרעות, והיה שותף מלא לה כפי שעולה מהסרטון נ/3. הוא נמלט מהמקום ונתפס כעבור מרדף קצר לבוש באותם בגדים הנראים בסרטון, הוא נפצע כמתפרע מירי כדור ספוג שלא מטווח קרוב, הכובע שלבש נפל במהלך המרדף והוא לבש אימונית שחורה. גרסתו באשר לירי עליו תוך כדי המעצר אינה אמינה ואינה מתיישבת עם החבלות הקלות שנגרמו לו. על כן לא מצאתי ליתן אימון בגרסתו.

סוף דבר

92. על יסוד כל האמור, הוכח מעבר לספק סביר, כי במועד האירוע היתה התפרעות וכי הנאשם היה במקום ההתפרעות וזרק לפחות ארבע אבנים לכיוון השוטרים, והיה שותף לירי זיקוקים מכוח ביצוע בצוותא ולפיכך יש לראותו כמי שנטל חלק באותה התפרעות ותקף את השוטרים באמצעות אבנים וכן יירה זיקוקים לעברם.

93. אשר על כן, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, ומזכה את הנאשם, מחמת הספק, מעבירת חבלה בכוונה מחמירה כאמור.

ניתנה היום, ג' שבט תשע"ט, 09 ינואר 2019, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.